

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.* Dette Forslag er, bortset fra enkelte Ændringer af rent formel Natur, overensstemmende med det i forrige Samling fremsatte Forslag. Som ærede Medlemmer vil erindre, naaede dette Forslag ikke at blive færdigbehandlet i det Udvalg, der derom var nedsat, og jeg anser det derfor for rigtigt at fremsætte det paa ny. Der var under Behandlingen i Udvalget navnlig Meningsforskel til Stede vedrørende to Punkter: Farvning af Margarine og Smørindblanding i Margarine. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at fremsætte mine Anskuelser vedrørende disse Spørgsmaal her i Tinget, og idet jeg fremdeles vedkender mig disse Synspunkter og i saa Henseende kan henvise til de Udtalelser, jeg tidligere har fremsat, skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremse-larven.* Som ærede Medlemmer vil erindre, blev der ved sidste Rigsdagssamlings Slutning vedtaget en Lov om Oksebremse-larvens Udryddelse. I det Forslag, jeg derom oprindeligt fremsatte i Folketinget, var der ikke angivet nogen bestemt Tidsfrist for det Eftersyn, der skulde finde Sted i Kommunerne, idet de nærmere Enkeltheder i saa Henseende var overladt til Administrationen. Men under Forslagets Behandling i Rigsdagen blev der indført den Bestemmelse, at Eftersynet i Kommunerne skulde være tilendebragt inden 15. April, og denne Bestemmelse har ved Lovens Gennemførelse givet Anledning til ikke saa lidt Misfornøjelse og er Del Kritik rundt omkring i Landet. Jeg modsatte mig ikke den nævnte Bestemmelse, da den blev foreslaaet, men efter de nu indvundne Erfaringer erkender jeg, at jeg burde have modsat mig, at der fastsattes en bestemt Dag. Ganske vist maa jeg bestemt tilbagegive den Paastand, som visse Kritikere har fremsat baade i Pressen og paa Møder, at Udryddelsen overhovedet ikke lod sig udføre paa et saa tidligt Tidspunkt, fordi Bremsebyldeerne først senere hen paa Sommeren udvikledes saaledes, at de var modne til Udryddelse. Hvis det var Tilfældet, stillede Sagen sig ret haabløst; det er nemlig klart, at Udryddelsen maa være tilendebragt inden Kreaturudbindingen i Foraaret; ellers vil selve Foranstaltningen være uigennemførlig. Men det er efter min Mening et rent forsvindende Antal Bremsebylde, der kommer frem senere end i April

Maaned, saa forsvindende, at jeg tror, at det, selv om det muligvis kan spille en vis Rolle, er af mindre Betydning for dette Skadedyrs Bekæmpelse. Det var da ogsaa den Omstændighed, at Udryddelsen maatte finde Sted før Kreaturens Udbinding, der som bekendt finder Sted omkring 1. Maj, der begrundede, at man i Rigsdagen indsatte den nævnte Tidsfrist: 15. April. Foraaret og dermed Køernes Udbindingstid indtræffer jo imidlertid paa forskellige Tidspunkter her i Landet. Fra de sydlige Øer op til det nordlige Vendsyssel kan det variere ca. en Maaned, og det maa derfor anses for uheldigt at fastsætte en bestemt Dato som yderste Frist for Foranstaltningens Gennemførelse. Ministeriet modtog i April Maaned d. A. mange Henvendelser med Anmodning om, at Fristen maatte blive forlænget, men Ministeriet saa sig ikke i Stand til at imødekomme disse Henvendelser, selv om vi erkendte det berettigede deri, fordi Loven havde foreskrevet denne bestemte Dato.

Ligeledes var det, selv om det ikke fik saa stor Betydning, uheldigt, at Ministeriet ikke var i Stand til at dispensere fra Eftersyn i saadanne Tilfælde, hvor der optræder Mund- og Klovesyge; thi det er jo givet, at det aldrig har været vor Hensigt, at man skulde paabyde et Eftersyn ved fremmede Personer, hvorved der kunde være Fare for at faa denne Sygdom slæbt over fra Besætning til Besætning.

I det hele tror jeg, det vil være heldigt, at der ved denne Sags Gennemførelse fra Lovgivningens Side indrømmes lidt større Frihed for Administrationen og de lokale Autoriteter, altsaa Kommunalbestyrelserne. Hovedsagen er jo, at Formaålet opnaas, og det opnaas kun, naar der er god Villie til at gennemføre Sagen. I den Henseende er det mig en Glæde at kunne udtale, at efter de Erfaringer, vi har gjort, har der Landet over hos de kommunale Myndigheder og ogsaa hos Landbrugets Mænd været baade Forstaaelse af Sagens Betydning og Interesse for, at den blev gennemført paa rette Maade. Jeg tror derfor, at Lovgivningsmagten med Tryghed kan overlade til Ministeriet, Administrationen og Kommunalbestyrelserne at fastsætte Enkelthederne gennem administrativt givne Bestemmelser, som saa senere kan ændres og rettes, efter som de forskellige Forhold Landet over maatte gøre det ønskeligt. Det Lovforslag, som jeg nu har den Ære at fremsætte, tilsigter altsaa en saadan større Bevægelighed indenfor Rammerne for denne Udryddelseskamp.